

5. Έχει η συμφωνία για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας στον τομέα του εμπορίου (TRIPs) (ΕΕ L 336, της 21ης Νοεμβρίου 1994), η οποία συνήφθη στο πλαίσιο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ) και τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 1996, ήτοι μετά την έναρξη ισχύος της κοινοτικής συμφωνίας του 1993 (ΕΕ L 337/1994), την έννοια, υπό το φως του άρθρου 59 της Συμβάσεως της Βιέννης για το δικαίωμα των συνθηκών, ότι υπερισχύει σε περίπτωση ασυμφωνίας των διατάξεων της περί ομώνυμων ονομασιών οίνων προς αυτές της κοινοτικής συμφωνίας του 1993, λαμβανομένου υπόψη ότι και στις δύο συμφωνίες συμβάλλονται τα ίδια μέρη;
6. Πρέπει τα άρθρα 22 έως 24 του τρίτου τμήματος του παραρτήματος Γ της συμφωνίας για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ), το οποίο περιλαμβάνει τη συμφωνία TRIPs (ΕΕ L 336/1994) και τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 1996, να ερμηνευθούν, στην περίπτωση δύο ομώνυμων ονομασιών οίνων που παράγονται σε δύο διαφορετικά κράτη που έχουν συμβληθεί στη συμφωνία TRIPs (τόσο στην περίπτωση που η ομωνυμία αφορά δύο γεωγραφικές ονομασίες που χρησιμοποιούνται και στα δύο συμβαλλόμενα κράτη όσον και όταν αφορά γεωγραφική ονομασία ενός συμβαλλόμενου κράτους και την ομώνυμη ονομασία μιας ποικιλίας που καλλιεργείται παραδοσιακά στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος), υπό την έννοια ότι και οι δύο ονομασίες μπορούν να συνεχίσουν να χρησιμοποιούνται στο μέλλον, εφόσον χρησιμοποιήθηκαν στο παρελθόν από τους αντίστοιχους παραγωγούς, είτε καλοπίστως είτε επί 10 τουλάχιστον έτη πριν από τις 15 Απριλίου 1994 (άρθρο 24 παράγραφος 4), και εφόσον από κάθε ονομασία προκύπτει, με σαφήνεια και κατά τρόπο που δεν παραπλανά τους καταναλωτές, η χώρα ή η περιφέρεια ή η περιοχή από την οποία προέρχεται ο προστατευόμενος οίνος;
1. Αποτελεί, κατά την εξέταση του κατά πόσον υφίσταται μεταβίβαση εγκαταστάσεως κατά το άρθρο 1 της οδηγίας 2001/23/ΕΚ⁽¹⁾ — ανεξάρτητα από το ζήτημα των ιδιοκτησιακών σχέσεων — στην περίπτωση νέας αναθέσεως συμβάσεως εντολής, στο πλαίσιο γενικής θεωρήσεως, προϋπόθεση για τη διαπίστωση της μεταβίβασης του εξοπλισμού εγκαταστάσεως από τον αρχικό στον νέο εντολοδόχο, να δόθηκε ο εξοπλισμός εγκαταστάσεως στον δικαιούχο προς χρήση για την επιδίωξη ίδιου οικονομικού σκοπού; Είναι για τον λόγο αυτό απαραίτητο, για να γίνει δεκτή η μεταβίβαση του εξοπλισμού, να έχει δοθεί στον εντολοδόχο η εξουσία να μπορεί να αποφασίζει, προς ίδιο οικονομικό συμφέρον, σχετικά με το είδος και τον τρόπο χρησιμοποίησης του εξοπλισμού εγκαταστάσεως; Πρέπει, για τον λόγο αυτό να γίνεται διάκριση αναλόγως του αν ο εντολοδόχος παρέχει τις υπηρεσίες «σε» εξοπλισμό ή «με» τον εξοπλισμό του εντολέα;
2. Σε περίπτωση που το Δικαστήριο δώσει καταφατική απάντηση στο πρώτο ερώτημα:
- α) Αποκλείεται να θεωρηθεί ότι ο εξοπλισμός εγκαταστάσεως δόθηκε προς χρήση για την επιδίωξη ίδιου οικονομικού σκοπού, όταν ο εξοπλισμός αυτός δόθηκε στον εντολοδόχο από τον εντολέα μόνον προς χρήση και η συντήρηση, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών δαπανών έχει αναληφθεί από τον εντολέα;
- β) Αποτελεί χρήση από τον εντολοδόχο προς επιδίωξη ίδιου οικονομικού σκοπού το γεγονός ότι ο εντολοδόχος, στο πλαίσιο του ελέγχου επιβατών στα αεροδρόμια, χρησιμοποιεί για τον έλεγχο θύρες κυμάτων ανιχνεύσεως, φορητές συσκευές κυμάτων ανιχνεύσεως και συσκευές ακτινοσκοπήσεως που τέθηκαν στη διάθεσή του από τον εντολέα;

⁽¹⁾ ΕΕ L 82, σ. 16.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Arbeitsgericht Düsseldorf με διάταξη της 5ης Μαΐου 2004 στην υπόθεση Gül Demir κατά Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Germany) Limited και Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG

(Υπόθεση C-233/04)

(2004/C 201/20)

Με διάταξη της 5ης Μαΐου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 3 Ιουνίου 2004, το Arbeitsgericht Düsseldorf, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Gül Demir και Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Germany) Limited και Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Ισπανίας, που ασκήθηκε στις 4 Ιουνίου 2004

(Υπόθεση C-235/04)

(2004/C 201/21)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους D. M. van Beek και G. Valero Jordana, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 4 Ιουνίου 2004 προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Ισπανίας.